New Apostolic Church
India

நன்றி செலுத்துதல் 2026

அன்பான சகோதர சகோதரிகளே,

அக்டோபர் 4, ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று நமது திருச்சபையின் நன்றி செலுத்தும் நாளைக் கொண்டாடத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், இந்த ஆண்டு முழுவதும் நம்மை வழிநடத்தி வந்த அதே ஊக்கமளிக்கும் வார்த்தையைப் பற்றிக்கொண்டு, இந்த விழாவில் பங்கேற்போம்: **"பயப்படாதே, விசுவாசமுள்ளவனாயிரு"** (மாற்கு 5:36).

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டபோது, யவீரு பயத்திற்கும் விசுவாசத்திற்கும் இடையில் நின்றுகொண்டிருந்தான். அவன் மிகவும் பயந்தது நிஜமாகிவிட்டதுபோல் தோன்றியது. இருந்தபோதிலும், இயேசு தொடர்ந்து தம்மை நம்பும்படி அவனை அழைத்தார். அவனுடைய சூழ்நிலைகள் பயப்படுவதற்கு அவனுக்கு பல காரணங்களைக் கொடுத்தன; ஆனால் இயேசு விசுவாசத்தில் உறுதியாக இருக்கும்படி அவனை அழைத்தார்.

நன்றியுணர்வும் ஒருவேளை இங்கிருந்துதான் தொடங்குகிறது : நம்பிக்கையுடன்.

நமது வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் ஆசீர்வாதங்களைத் தெளிவாகக் காணும்போது நன்றி செலுத்துவது எளிதாக இருக்கிறது. ஆனால் நன்றியுணர்வு என்பது நமது வாழ்க்கையில் நடந்த நல்ல காரியங்களை எண்ணிப் பார்ப்பதைவிட ஆழமானது. நமது சூழ்நிலைகள் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும், தேவன் நம்மிடம் நெருங்கி வந்திருக்கிறார் என்பதை அனுபவிப்பதிலிருந்து அது தொடங்குகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவில், நம்மால் ஒருபோதும் சம்பாதிக்கவோ அல்லது நமக்காகப் பெற்றுக்கொள்ளவோ முடியாதவற்றை தேவன் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். நம்முடைய எந்தப் பலியினாலும் செய்ய முடியாததை கிறிஸ்து ஏற்கனவே சிலுவையில் நிறைவேற்றிவிட்டார். நாம் தேவனுக்கு எதையாவது கொடுப்பதற்கு முன்பே அவர் நம்மை நேசிக்கிறார்.

இது நாம் கொடுப்பதைப் பற்றிய நமது பார்வையை மாற்றுகிறது.

தேவனுடைய கிருபையைப் பெறுவதற்காக நாம் கொடுப்பதில்லை. நமது விசுவாசத்தை நிரூபிப்பதற்காகவும் நாம் கொடுப்பதில்லை. அதற்குப் பதிலாக தேவனுக்கு நம்மிடமிருந்து எதுவும் தேவையில்லை. மாறாக, அவரிடமிருந்து நாம் பெற்றவற்றைப் பற்றி சிந்திக்கும்போது, நமது நன்றியுணர்வு இயல்பாகவே அதை வெளிப்படுத்துவதற்கான வழியைத் தேடுகிறது.

இதுவே தியாகத்தின் சாராம்சம் ஆகும். கேட்டகிசத்தின் படி, பலி என்பது தேவனை ஆராதிப்பதற்கும், அவருக்கு நன்றி செலுத்துவதற்கும், நம்மை அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்துவதற்குமான ஒரு வழியாகும் (கேட்டகிசம் 13.2-ஐப் பார்க்கவும்). தேவன் நம்மிடம் ஒப்படைத்துள்ளவற்றை உணர்ந்து, நன்றியுடன் நம்மிடமுள்ளவற்றில் ஒரு பகுதியை அவருக்கு அர்ப்பணிப்பதே இதன் பொருள் ஆகும். நமது பொருளாதார காணிக்கை இந்தப் பலியின் ஒரு வெளிப்பாடாகும்.

வேதாகமம் நீண்ட காலமாக கொடுப்பதை தேவன் மீதுள்ள விசுவாசத்துடன் இணைத்துக் கூறுகிறது. முதல் விளைச்சல்கள் தேவனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதற்குக் காரணம் அவருக்கு அவை தேவைப்பட்டதால் அல்ல; மாறாக, தங்களுடைய ஆசீர்வாதங்கள் எங்கிருந்து வந்தன என்பதை அவருடைய ஜனங்கள் அறிந்திருந்ததால் ஆகும் (யாத்திராகமம் 23:19-ஐப் பார்க்கவும்). இயேசுவும் கொடுப்பதைப் பற்றி பேசினார். காணிக்கையின் அளவைவிட, காணிக்கை கொடுப்பவரின் இருதயத்தின் மீது அவர் மீண்டும் மீண்டும் கவனத்தைத் திருப்பினார்.

இதை இரண்டு காசுகளை காணிக்கையாகக் கொடுத்த ஏழை விதவையின் உதாரணத்தில் காண்கிறோம் (லூக்கா 21:1-4). அவளுடைய காணிக்கை எளிதில் யாருடைய கவனத்திற்கும் வராமல் போயிருக்கலாம். ஆனால் இயேசு அவளைக் கண்டார். அவள் என்ன கொடுத்தாள் என்பதை மட்டும் அவர் காணவில்லை; எந்த மனதுடன் கொடுத்தாள் என்பதையும் அவர் கண்டார்.

நாம் செலுத்தும் காணிக்கை தேவனுக்கு நமது நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வழியாகும். ஒரு விசுவாசி "பரந்த அர்த்தத்தில் பலியாக, அதாவது தனது இருதயத்தை அர்ப்பணிப்பதன் மூலம்" பலி செலுத்த முடியும் என்பதை கேட்டகிசம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது (கேட்டகிசம் 13.2.3-ஐப் பார்க்கவும்). இவ்வாறு, நமது நன்றியுணர்வு நம்மையே—நமது நேரம், நமது திறமைகள், நமது கவனம் மற்றும் நமது கரிசனை— எவ்வாறு கொடுக்கிறோம் என்பதையும் பாதிக்க முடியும். அது ஒரு சிரமத்தை எதிர்கொண்டிருக்கும் ஒருவருக்கு ஊக்கமாக இருக்கலாம், தனிமையில் இருக்கும் ஒருவருக்கு உணவாக இருக்கலாம், நமது குடும்பத்தில் பொறுமையுடன் இருப்பதாக இருக்கலாம், மன்னிப்பதற்கு கடினமாக இருந்த ஒருவரை மன்னிப்பதாக இருக்கலாம் அல்லது மற்றொருவருக்கு நமது

நன்றி செலுத்துதல் 2026

உதவி தேவைப்படும் போது அவருடன் இருப்பதற்கான நமது விருப்பமாக இருக்கலாம்.

இவற்றில் எதுவும் மிகவும் சிறப்பானதாகத் தோன்றாமல் இருக்கலாம். இரண்டு காசுகளும் அப்படித்தான் இருந்தன.

தேவன் நமக்குக் கொடுத்துள்ள அனைத்திற்கும் நாம் எவ்வாறு பதிலளிக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி சிந்திக்க நன்றி செலுத்தும் நாள் நம் ஒவ்வொருவரையும் அழைக்கிறது. நன்றியுடன் நான் தேவனுக்கு என்ன காணிக்கையாகக் கொடுக்க முடியும்? நான் வாழும் விதத்திலும், கொடுக்கும் விதத்திலும், ஊழியம் செய்யும் விதத்திலும் என் நன்றியுணர்வு எவ்வாறு வெளிப்பட முடியும்?

நாம் இவ்வாறு வாழ்வதை நமது பிள்ளைகள் பார்க்கும்போது, அவர்கள் அழகான பல விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்ள முடியும். நன்றியுணர்வு என்பது நாம் சொல்லும் ஒரு வார்த்தையைவிட அதிகமானது என்பதையும், தேவன் மீதுள்ள நம்பிக்கை என்பது நாம் வாயால் அறிக்கையிடும் ஒரு விஷயத்தைவிட அதிகமானது என்பதையும் அவர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். தேவன் நமக்குக் கொடுத்துள்ள ஈவுகள் நமக்காக மட்டும் அல்ல என்பதையும் அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். நமது நேரத்தைப் பயன்படுத்தும் விதத்திலும், மக்களுடன் நடந்து கொள்ளும் விதத்திலும், ஊழியம் செய்யும் விதத்திலும், பகிர்ந்துகொள்ளும் விதத்திலும், வாழும் விதத்திலும் விசுவாசம் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பதையும் அவர்கள் காண்கிறார்கள்.

இறுதியாக, இது நமது திருச்சபையின் பணியின் ஒரு பகுதியாகும்: அது ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய அன்பையும், அவருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஊழியம் செய்வதில் உள்ள மகிழ்ச்சியையும் அனுபவிக்கக்கூடிய அன்பான ஐக்கியத்தை வளர்ப்பதாகும்.

எனவே, அக்டோபர் 4 நெருங்கி வரும்போது, தேவன் நமக்குக் கொடுத்துள்ள அனைத்தையும் நன்றியுடன் நினைவுகூருவோம். அவரை நம்பி, நமது நன்றியுணர்வானது ஒவ்வொருவருடைய தனிப்பட்ட விதத்தில் – நாம் அவருக்கு அர்ப்பணிப்பதிலும், மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதிலும், நம்மையே அர்ப்பணிப்பதிலும் – வெளிப்படட்டும்.

நமது மாவட்டத்திலுள்ள அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் பிஷப்புகளுடன் இணைந்து, உங்களுக்கும் நீங்கள் அன்புகூருகிறவர்களுக்கும் ஆசீர்வாதமும் நன்றியுணர்வும் நிறைந்த நன்றி செலுத்தும் நாள் அமையும்படி வாழ்த்துகிறோம்.

அன்புடன்,

அர்னாட் மார்டிக்